

Dom og debatt

INNLEGG

Jahre-saken

Det er med en viss interesse at jeg har fulgt debatten om Jahre-saken. I et innlegg i DN 11. juli legger bostyrets Even Wahr-Hansen og Karstein Espelid avgjørende vekt på at Anders Jahre var eier av formuen i en trust opprettet iht. britisk lov. Forholdet er imidlertid at Gulating lagmannsrett i en nylig ankenektelse har kommet til at en trust tilsvarende Jahre-trusten nettopp ikke inngikk i dødsboet. Dette til tross for at den avdøde (i motsetning til Anders Jahre) hadde alle beføyelser til å endre trustens statutter, inklusive beføyelser til å avslutte trusten ved tilbakebetaling av trustens midler til seg selv (sak nr. 11-015361ASD-GULA/AVD1). Det bemerkes at en ankenektelse forutsetter at dette skal være «klart».

Høyesteretts ankeutvalg fant ikke at det utgjorde en feil at lagmannsretten hadde unnlatt å drøfte Jahre-saken, de forskjellige stats og justismnistres forutsetninger om at denne type truster inngår i dødsbo eller Stortingets forutsetninger blant annet knyttet til godkjenning av forlikstalen med Lazard jf. St.prp. nr. 17/2001-2002 (HR-2012-00250-U, sak nr. 2012/72).

På den ene side må det nå være grunnlag for at Lazard og andre (etter at Gulating lagmannsrett og Høyesterett har overprøvd Stortingets forutsetninger knyttet til Jahre-trusten) å kreve tilbake de midler som er uriktig innbetalt til Anders Jahres dødsbo.

På den andre siden kan det være grunn for å sette spørsmålsteget ved et system der lagmannsretten, som jo ikke har noen demokratisk legitimitet, uten drøfting, i dølgsmål (ingen av de to nevnte avgjørelser er publisert) og uten hjemmel i Grunnloven, kan overprøve det folkevalgte Stortingets forutsetninger.